

שר"ש לשיטתו שסובר [במשנה במנחות (קג, א)] שאם לא התנדב כדרך המתנדבים פטור מלהביא, ובזמן שאין בית המקדש קיים, הרי הוא כאומר שיהיו קדושים לתרומה ישנה, ואין זה כדרך המתנדבים (אור שמח מעשה הקרבנות י, י).

■ להלכה, נפסק כרבי שמעון שבמשנתנו שביכורים לא קדשו ושקלים קדשו (תקלין חדתי; רמב"ם ערכין ו, טז), ויש שהסתפק, אולי הכוונה לרבי שמעון שבברייתא שאמר בשמו ר"ש בן יהודה ששניהם לא קדשו, או שהכוונה למה שאמר רבי שמעון שגר בזמן הזה אינו צריך להפריש מעות לקינו (תלמיד הרשב"ש).

וְתִתְּרָם תְּרוֹמַת הַלֶּשְׁכָּה מִן הַחֲדָשָׁה בְּזִמְנָהּ בְּאַחַד בְּנֵי־סָן, והשקלים שבידו לא יהיו ראויים בשביל הקרבנות, וכיון שאף אם יבנה בית המקדש יתכן שלא יבואו לידי יעודם, הפקיעו חכמים את קדושתם (תקלין חדתי), ויש שביאר שדעת ר"ש, שאם אחד שוקל יותר מכל ישראל, הפרשתו לא חלה, ואם יבנה תיכף בית המקדש ונמצא שרק הוא שקל ושאר ישראל לא שקלו, הרי הוא כמפריש יותר משאר ישראל שלא חלה הפרשתו, אבל לדעת חכמים כל שהפריש הסכום הקצוב בתורה אף שאחרים לא הפרישו הפרשתו חלה (מקדש דוד קדשים יט, א), ויש שביאר,